

11/17

ที่ กท ๐๐๐๘/ 00388

สำนักงานค่าเสื่อมฯ
ถนนพระอาทิตย์ กท ๑๐๒๐๐

๙ ชั้นวาระ ๒๕๔๑

เรื่อง แจ้งคำวินิจฉัยที่ ๑๕/๒๕๔๑

เรียน เลขาธิการคณบดีรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำวินิจฉัยของค่าเสื่อมฯ ที่ ๑๕/๒๕๔๑ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑

ด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้ออกคำวินิจฉัยในการเสียสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ไปเลือกตั้งว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งจะมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเสียสิทธิการ ให้รับการช่วยเหลือจากรัฐ สำหรับใช้บังคับแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ไม่ไปเลือกตั้ง และมิได้แจ้งเหตุการ ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งตามนัยมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้หรือไม่

บัดนี้ ค่าเสื่อมฯ ได้พิจารณาพิจารณาแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำวินิจฉัยของ ค่าเสื่อมฯ ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และนำเสนอคณะกรรมการต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

✓ . ✓

(นายนพดล เอียงเจริญ)

ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการสำนักงานค่าเสื่อมฯ

กุ่มวิเคราะห์กฎหมายและคดี

โทร. ๑๕๖-๐๐๔๐, ๖๒๕-๒๕๕๕ ต่อ ๒๔๒๘

โทรสาร ๖๒๕-๒๕๕๕ ต่อ ๒๔๑๕

๑๒/๑๗

ในพระปรมາṇีไชยพระมหาภัตตริย์

ศาสตราจารย์ธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๕/๒๕๔๐

วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๐

เรื่อง คณะกรรมการการเลือกตั้งขอคำวินิจฉัยในการเสียสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ไปเลือกตั้ง

คณะกรรมการการเลือกตั้งส่งคำร้องลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๐ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเสียสิทธิ การได้รับการช่วยเหลือจากรัฐสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและมิได้แจ้งเหตุการไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือแจ้งเหตุเดลัดแต่เหตุนั้นนิใช้เหตุอันสมควร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๓ ได้หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาเรื่องการเสียสิทธิของบุคคลซึ่งไม่ไปเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๓ แล้ว มีปัญหาว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเสียสิทธิการได้รับการช่วยเหลือจากรัฐสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและมิได้แจ้งเหตุการไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือแจ้งเหตุเดลัดแต่เหตุนั้นนิใช้เหตุอันสมควร ได้หรือไม่ เนื่องจากคณะกรรมการการเลือกตั้งมีความเห็นเป็นสองฝ่าย คือ ฝ่ายแรก เห็นว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งไม่อาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเสียสิทธิการได้รับการช่วยเหลือจากรัฐสำหรับบุคคลดังกล่าวได้ เพราะจะขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งไม่ไปเลือกตั้งโดยไม่แจ้งเหตุอันสมควรที่ทำให้ไม่อาจไปเลือกตั้งได้ย่อมเสียสิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติ” มิใช่ให้บุคคลดังกล่าวเสียสิทธิตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด ฝ่ายที่สอง เห็นว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเสียสิทธิการได้รับการช่วยเหลือจากรัฐได้

สำเนาถูกต้อง

๗๘๗
(นางชนินทร์ โถโพธิ์ไทย)
หัวหน้ากลุ่มงาน กศ.๒

- ๒ -

เพราคำว่า “ตามที่กฎหมายบัญญัติ” ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ วรรคสอง มีได้บัญญัติว่า จะต้องบัญญัติกฎหมายในลักษณะใด ดังนี้ การที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๓ บัญญัติให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเสียสิทธิ์ดังกล่าวจึงสถาบันคติองกับรัฐธรรมนูญแล้ว

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยดังนี้

๑. คณะกรรมการการเลือกตั้งมีสิทธิเสนอปัญหาข้างต้นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ได้หรือไม่

๒. คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเสียสิทธิ์การได้รับ การช่วยเหลือจากรัฐสำหรับผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งที่ไม่ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งและมีได้แจ้งเหตุการไม่ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งหรือแจ้งเหตุเดลัดเดตเหตุนั้นนิใช่เหตุอันสมควร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๓ ได้หรือไม่

พิเคราะห์ตามปัญหาที่ต้องวินิจฉัยแล้วเห็นว่า

ปัญหาระเก เนื่องจากคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นองค์กรที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้มีขึ้น มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเสียสิทธิ์การได้รับการช่วยเหลือจากรัฐสำหรับผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งที่ไม่ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งและมีได้แจ้งเหตุการไม่ไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง หรือแจ้งเหตุเดลัดเดตเหตุนั้นนิใช่เหตุอันสมควร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๓ โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งมีความเห็นแตกต่างกันตามที่กล่าวข้างต้น และเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณา วินิจฉัย จึงถือได้ว่ากรณีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญแล้ว ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ศาลรัฐธรรมนูญจึงรับเรื่องไว้พิจารณาได้

ปัญหาที่สอง รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ วรรคสอง บัญญัติให้บุคคลซึ่งไม่ไปเลือกตั้งโดยไม่แจ้งเหตุอันสมควรที่ทำให้ไม่อาจไปเลือกตั้งได้เสียสิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑

สำเนาถูกต้อง

๒๔๗

(นางนินภูษา โตโพธิ์ไทย)

หัวหน้ากลุ่มงาน กค.๒

มาตรา ๒๓ บัญญัติให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และมิได้แจ้งเหตุแห่งการไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือแจ้งเหตุเดล้ำแต่เหตุนั้นมิใช่เหตุอันสมควร เสียสิทธิการได้รับการช่วยเหลือจากรัฐตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด ทำให้มีปัญหาว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและมิได้แจ้งเหตุการไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือแจ้งเหตุเดล้ำแต่เหตุนั้นมิใช่เหตุอันสมควร จะต้องเสียสิทธิการได้รับการช่วยเหลือจากรัฐ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสอง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งไม่ไปเลือกตั้งโดยไม่แจ้งเหตุอันสมควรที่ทำให้ไม่อาจไปเลือกตั้งได้ ย่อมเสียสิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติ” แต่รัฐสภาตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๓ เพียงว่า “ในกรณีที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและมิได้แจ้งเหตุการไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือแจ้งเหตุเดล้ำแต่เหตุนั้นมิใช่เหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นบุคคลซึ่งไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยไม่แจ้งเหตุอันสมควรที่ทำให้ไม่อาจไปใช้สิทธิเลือกตั้งได้..... ให้ผู้นั้นเสียสิทธิการได้รับการช่วยเหลือจากรัฐตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด” โดยมิไดระบุให้ชัดเจนว่าสิทธิการได้รับการช่วยเหลือจากรัฐนั้นคือ “สิทธิ” ในเรื่องใดบ้าง เพราะสิทธิการได้รับการช่วยเหลือจากรัฐนั้น หากเป็นสิทธิที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ การจำกัดสิทธิดังกล่าวจะต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการจำกัดสิทธิและเสริมภาพของบุคคลไว้ในกฎหมายนั้นด้วย พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๓ กำหนดการเสียสิทธิไว้ไม่สมบูรณ์และไม่ชัดเจนและให้อำนาจคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเสียสิทธิด้วย จึงเท่ากับเป็นการให้อำนาจคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้กำหนดการเสียสิทธิและหลักเกณฑ์และวิธีการเสียสิทธิดังกล่าว โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการตรวจสอบของรัฐสภา จึงไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๓๓๔ (๑)

สำเนาถูกต้อง

๗๖๗

(นางชนิษฐา โอดิพนิชัย)
หัวหน้ากลุ่มงาน กศ.๒

15/17

- ๔ -

ดังนั้น พระราชนิยมุตติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๓ จึงเป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแข่งค่ากับรัฐธรรมนูญ และเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖

โดยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งไม่มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเสียสิทธิการได้รับการช่วยเหลือจากรัฐสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและมิได้แจ้งเหตุการไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง หรือแจ้งเหตุเดลัดแต่เหตุนั้นมิใช่เหตุอันสมควร ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๓

(นายชานัน สายเชื้อ)

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

(นายโภ根 กัทรภิรมย์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจุมพล ณ สงขลา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

สำเนาถูกต้อง

(นางนิษฐา ໂດເພີ້ໄກຍ)

หัวหน้ากลุ่มงาน กค.๒

16/17

- ๕ -

(คำวินิจฉัยที่ ๑๕/๒๕๔๑)

(พลโท จุล อติรักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัยอนันต์ สมุกติช)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายประเสริฐ นาสกุล)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปรีชา เนคินวัฒน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายมงคล สารภัย)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

สำเนาถูกต้อง

๑๕๗

(นางชนิษฐา โพเพี้ยนไทย)

หัวหน้ากลุ่มงาน กศ.๒

17/17

- ๖ -

(คำวินิจฉัยที่ ๑๕/๒๕๔๙)

สุวินดา บุญชู

(นายสุวินดา บงสุนทร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ลักษณ์ ชัย

(นายลักษณ์ ชีรพงษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

อนันต์ เกตุวงศ์

(นายอนันต์ เกตุวงศ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

อิสสรະ นิติทัณฑ์ประภาศ

(นายอิสสรະ นิติทัณฑ์ประภาศ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ธวัช ห่วงอ้อมกลาง

(นายธวัช ห่วงอ้อมกลาง)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

สำเนาถูกต้อง

๑๔๖

(นางนินภู โโคโพธีไทย)

หัวหน้ากลุ่มงาน กค.๒